

†

**ZALIG AANDEKEN AAN
DANIËL PERSOONS**

Zoon van JOZEF

en EUGENIE VAN DEN NEUCKER

geboren te Appelterre-Eichem op 8 oktober 1947 en godvruchtig overleden in het Stedelijk Hospitaal te Ninove op 29 september 1972, gesteerd door de H. H. sacramenten der zieken en de Pauselijke Zegen.

« Vader, indien het mogelijk is, neem deze kelk van mij weg... doch niet mijn wil, maar Uw wil geschiede ».
(Jezus)

Deze woorden van Jezus op de vooravond van zijn grote lijdensweg, waren zo passend in de mond van deze jonge man, die uitermate van het leven hield, die een stralende toekomst voor ogen had, die er steeds op gesteld was te helpen en anderen gelukkig te maken. Maar bitter was de lijdenskelk die hem werd aangeboden en die hij tot op de bodem heeft geleden met een overgave, geduld, offerzin en moed die aan het onmenselijke grenzen. Allen die hem hebben omringd in zijn laatste maanden waren er getuige van dat hij met heel weinig gelukkig zou geweest zijn in het verdere leven, als hij maar die ene gunst van God mocht bekomen : « Mocht ik maar bij U blijven » !

Neen, Daniël, U bent niet bij ons mogen blijven. Indien het met menselijke kracht, kennis en zorg mogelijk geweest was, dan was U een schone toekomst weggelegd. Maar het is Gods wil en wij moeten samen gelaten het hoofd buigen voor Gods Voorzienigheid. Beste moeder en vader, boven al mijn lichamelijk lijden, ben ik steeds in het hart ge-

kweld geweest bij de gedachte dat ik voor u een last en zorgenkind was. Zo gaarne had ik u dit lijden willen besparen. Uw troostende woorden, uw onmetelijke zorgen en uw onuitputtelijke opgeruimdheid, waar u uw leed achter verborgen hebt, zijn voor mij een enorme steun geweest. Wij hebben samen geleden, samen ons leed verborgen, samen geofferd. Moge God deze zware offers aanvaarden en benutten voor mijn verheerlijking en voor uw geluk in het verdere leven. Heb duizendmaal dank.

Duurbare broer en zuster, ik weet dat het u zwaar zal vallen Daniël in uw omgeving te moeten missen. Dag in en dag uit hebt u meegeholpen om mijn lijden te verzachten ; het innerlijk geluk dat u daaraan beleefde, heb ik steeds in uw bezorgde blikken gelezen. U beiden zult nu moeten instaan om de dankbaarheid tegenover onze ouders steeds drievoudig te betonen.

Geliefde Nicole, wij hadden elkaar uitverkooren om de grote stap in het leven te zetten ; doch het heeft niet mogen zijn. U bent uitermate moedig geweest en het strekt u tot eer omdat u mij zo hebt bijgestaan en geholpen. De trouw die u mij in deze pijnlijke periode hebt betoond, is een waarborg voor uw verder leven en geluk. Dank u... vaartwel... en schenk mij nog als laatste sieraad een vurig gebed. Lieve grootmoeders, al mijn familieleden en talrijke vrienden, ook aan u heb ik een sterke steun gehad ; ik weet hoe gij allen met mij bezorgd zijt geweest en hoe gij mijn lijden hebt gevoeld. Hartelijk dank en tot weerziens bij ons aller Heer en Schepper.

—
**De families Persoons, Van Den
Neucker, De Rouck en De Ligne,**

danken u om uw bliken van deelneming.